

Medlem af Inatsisartut
Gerth Mikaelson, Naleraq
/Her

Svar på § 37-spørgsmål nr. 091-2026 vedr. navngivning af fredede områder

Brevdato: 25-05-2026
Sagsnr.: 2026 - 10543
Akt-id: 26530076

Kære Gerth Mikaelson,

Du har i henhold til § 37, stk. 1 i Forretningsorden for Inatsisartut stillet spørgsmål til Naalakkersuisut vedr. navngivning af fredede områder. Spørgsmålene er henvist til min besvarelse.

Postboks 1614
3900 Nuuk
Tlf.: (+299) 34 50 00
Fax: (+299) 34 54 10
E-mail: pan@nanoq.gl
www.naalakkersuisut.gl

1. På Grønlands landkort er der fredede områder i Nordøstgrønland, som er navngivet på dansk, har Naalakkersuisut planer om at navngive dem på grønlandsk?

Svar: Det fremgår ikke i begrundelsen for § 37-spørgsmålet, hvilke fredede områder der specifikt spørges til.

I Nordøstgrønland findes det fredede område ”Nationalparken i Nord- og Østgrønland”, som er navngivet på grønlandsk.

I Nordøstgrønland findes desuden fire internationalt udpegede vådområder til beskyttelse af visse vandfuglearter, såkaldte Ramsarområder. Beskyttelsen af disse områder bidrager til at opfylde vores forpligtelser i forhold til Ramsarkonventionen om vådområder af international betydning. Vores i alt 12 Ramsarområder er reguleret gennem *Selvstyrets bekendtgørelse nr. 12 af 1. juni 2016 om beskyttelse af Grønlands internationalt udpegede vådområder og beskyttelse af visse vandfuglearter*. Af de 12 Ramsarområder har otte af dem grønlandske navne, mens de fire beliggende i Nordøstgrønland ikke har det. Det drejer sig om Hochstetter Forland (nr. 390) og Kilen (nr. 391) i nationalparken, samt Heden/Jameson Land (nr. 389) og Ørsted Dal, Pingel Dal og Enhjørningen Dal (nr. 2021) lige syd for nationalparken.

Navngivningen af Ramsarområderne har taget udgangspunkt i stednavne for de pågældende områder. Ifølge Grønlands Stednavneregister (<https://www.nunataqqi.gl/>) findes der ikke grønlandske stednavne til de pågældende Ramsarområder i Nordøstgrønland.

Departementet for Miljø, Natur, Energi og Forskning har indhentet bidrag til besvarelsen fra Sprogsekretariatet. Sprogsekretariatet har oplyst, at navnene

Kilen, Hochstetter Forland, Ørsted Dal og Heden ikke har grønlandske navne, men i relation til Jameson Land bruges navnet Nunap Qeqqa.

Der er dog ikke en direkte overensstemmelse med det beskyttede Ramsarområde, der betegnes Jameson Land, og området Nunap Qeqqa. Se kort nedenfor, med Ramsarområdets afgrænsning indsat i kombination med kort fra Grønlands Stednavneregister:

På nuværende tidspunkt har Naalakkersuisut ikke planer om at ændre navnene i Ramsarbekendtgørelsen. Hvis der i fremtiden skal foretages ændringer i lovgivningen, vil Naalakkersuisut dog i så fald inkludere områdernes navngivning som en del af processen.

2. Hvilke konsekvenser vil der være til befolkningen administrativt og økonomisk, konsekvenser administrativt og økonomisk til private erhvervsdrivende, samt konsekvenser til de offentlige administrativt og økonomisk?

Svar: Departementet for Miljø, Natur, Energi og Forskning har indhentet bidrag til besvarelsen fra Sprogsekretariatet. Sprogsekretariatet oplyser følgende:

"Det blev besluttet pr. 1. januar 1996, at stednavne skal have ét officielt navn. Det betyder, at hvis et sted har flere navne, anvendes det grønlandske navn som det officielle navn. Hvis et sted ikke har et grønlandsk navn, benyttes det danske eller udenlandske navn."

Man kan læse mere om Stednavnenævnet, der arbejder med stednavne, på Sprogsekretariatets hjemmeside: <https://oqaasileriffik.gl/nunat-aqqinik-aalajangiisartut/>

Sprogsekretariatet oplyser endvidere:

"Hvis der er forslag til eller ønsker om ændring af stednavne, skal man henvende sig til Grønlands Sprogsekretariat. Herefter vil sagen blive behandlet på baggrund af forskning og dokumentation.

I denne sag kan man behandle:

- analyse af sproget og den historiske baggrund
- analyse af dokumenter og udgivelser
- kommunikationsforbindelser
- samarbejde med lokal viden
- møde mellem Stednavnenævnet, her vurderes det, om sagen skal arbejdes videre med eller afsluttes med en beslutning
- efter sagen er blevet behandlet og besluttet, bliver rapporten godkendt, offentliggjort og registreret i systemerne

Med hensyn til tidsforløbet:

Det er ikke muligt at sige præcist, hvor lang tid behandlingen tager, da dem, der arbejder med stednavne, skal gennemføre analyser samt samarbejde med forskere og lokal viden.

Når sagen er færdigbehandlet, bliver Stednavnenævnet indkaldt til et møde.

- Stednavnenævnet bliver indkaldt til møde med mindst 1 uges varsel.

Derudover kan medlemmerne blive spurgt om, hvornår de har mulighed for at deltage i et møde. Stednavnenævnet kan træffe beslutninger, når mindst halvdelen af medlemmerne deltager."

Bekendtgørelse

En teknisk tilretning Ramsarbekendtgørelsen forventes at tage mellem 3 og 8 arbejdsuger for en medarbejder i Departementet for Miljø, Natur, Energi og Forskning. Tidsforbruget afhængigt af omfanget af ændringerne i bekendtgørelsen, herunder om der er behov for ekstern høring. Såfremt bekendtgørelsen skal i offentlig høring vil relevante høringsparter og myndigheder også skulle bruge tid og ressourcer i forbindelse med høringsprocessen. Dertil kommer tidsforbrug i forbindelse med lovteknisk gennemgang.

Private erhvervsdrivende

En tilretning af navnene på de fire Ramsarområder må forventes at have mindre omkostninger for råstofelskaber, turismeaktører og andre, der har udarbejdet materiale, der refererer til disse områder.

Ramsarkonventionen

Landene i Ramsarkonventionen udpeger og definerer selv de enkelte Ramsarområder inden for eget territorium. Som følge heraf har vi mulighed for at lave en navneændring af de fire Ramsarområder ved at ændre dem i bekendtgørelsen. Ramsarkonventionens sekretariat skal derefter meddeles navneændringen, og oplysningerne for de relevante Ramsarområder skal opdateres. Dette gøres relativt omkostningsfrit, hvis ændringen alene omfatter opdateret navngivning.

3. Der kommer f.eks. turistskibe til området til det kæmpe store fredede område, hvis de ikke er til gene, kan fangerne komme de steder på fangst?

Svar: Det fremføres i begrundelsen for § 37-spørgsmålet, at ”... man ikke må tage på fangst på det store kæmpe landområde.”

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 7 af 17. juni 1992 om Nationalparken i Nord- og Østgrønland indeholder en række bestemmelser, som sikrer, at visse personer fortsat har adgang til området og mulighed for aktivitet i nationalparken, herunder fangst.

Personer med bopæl i Ittoqqortoormiit, Qaanaaq, Qeqertat, Savissivik og Siorapaluk og med fast tilknytning til det grønlandske samfund har således adgang til nationalparken i Nord- og Østgrønland *uden* særskilt tilladelse. Disse personer kan desuden, såfremt de er erhvervsfagere, udøve traditionel fangst inden for nationalparkens grænser i overensstemmelse med gældende regler. Bl.a. skal fangsten ske på traditionel vis med hundeslæde, kajak eller motorbåd, udgå fra og vende tilbage til bopælskommunen, mm. Inden en jagttur til Nationalparken påbegyndes skal navn, tidspunkt for jagtturens start, forventede rejseruter og hjemkomsttidspunkt oplyses til relevant kommune.

Adgang kan også gives til personer, der udfører opgaver for det offentlige, samt til forsknings- og andre aktiviteter efter tilladelse fra Naalakkersuisut.

Naalakkersuisut skal på den baggrund understrege, at der fortsat er mulighed for både adgang og fangst i nationalparken for visse personer og inden for de rammer, der er fastsat.

Samtidig følger det af nationalparksbekendtgørelsen, at beskyttelseshensynet er det grundlæggende princip for reguleringen. Fangst er alene tilladt for de specifikt nævnte grupper og under nærmere fastsatte betingelser. Personer uden for disse grupper, herunder turister og øvrige besøgende, har ikke adgang til at drive jagt eller fangst i nationalparken. For disse grupper gælder det endvidere, at adgang til området kun kan ske efter forudgående tilladelse fra Naalakkersuisut. I disse tilladelser indarbejdes specifikke krav vedrørende adgang og aktiviteter i forhold til natur og kulturhistoriske værdier for de områder der besøges. Der gælder desuden en række restriktioner for færdsel og ophold med henblik på at beskytte dyreliv og natur, herunder forbud mod aktiviteter, der kan forstyrre dyr og deres levesteder.

Naalakkersuisut finder, at reguleringen af Nationalparken i Nord- og Østgrønland udgør en balanceret ordning, hvor der på den ene side gives mulighed for fortsat udøvelse af traditionelle fangstaktiviteter og lokal anvendelse, og hvor der på den anden side sikres en høj grad af naturbeskyttelse gennem begrænsninger i adgang og visse aktiviteter. Nationalparken er således ikke et lukket område, men et område med reguleret adgang, hvor hensynet til naturen er bærende, samtidig med at kulturelle og historiske rettigheder respekteres.

Det fremgår desuden af begrundelsen for § 37-spørgsmålet, at et område ikke reelt kan anses som fredet, hvis det kan besøges frit. I den sammenhæng er det væsentligt at nævne, at områder kan være fredede af forskellige årsager, for eksempel landskabelig skønhed, rig biologisk mangfoldighed og kulturhistoriske værdier.

Såkaldt fredede områder er dog ikke nødvendigvis ensbetydende med, at de skal være helt i fred. Det er områder, hvori der gælder et defineret regelsæt, som vi kan tilpasse efter lokale forhold og behov, bl.a. med henblik på en langsigtet sikring af både beskyttelse og bæredygtig udnyttelse.

Naalakkersuisut er enig i, at den lovtekniske betegnelse "fredet område" derfor kan være misvisende eller upræcist. Det grønlandske ord for fredning/fredet område har tidligere været "eqqissimatitsineq". Det har vist sig, at det giver nogle misvisende associationer i forbindelse med naturområder.

"Allanngutsaaliugaq" med betydningen "fredet område" eller "nationalpark" blev derfor godkendt af Sprogsekretariatet i 2022. Det giver dog stadig ikke en helt retvisende betegnelse, og Departementet for Miljø, Natur, Energi og Forskning er løbende opmærksom på, om der findes andre og mere retvisende betegnelser for beskyttede områder, som muligvis vil kunne anvendes i stedet for.

Med venlig hilsen

Jørgen Rosbach